

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
FOTOGRAFIE JAKO PŘÍBĚH
Veronika Zrůstová

Plzeň, 2023

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Užitá fotografie

Bakalářská práce

FOTOGRAFIE JAKO PŘÍBĚH

Veronika Zrůstová

Vedoucí práce: Prof. Mgr. Štěpán Grygar

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeská univerzita v Plzni

Plzeň, 2023

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Akademický rok: 2021/2022

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení: **Veronika ZRŮSTOVÁ**
Osobní číslo: **D20B0218P**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimediální design, specializace Užitá fotografie**
Téma práce: **FOTOGRAFIE JAKO PŘÍBĚH**
Zadávací katedra: **Katedra výtvarného umění**

Zásady pro vypracování

Narace ve fotografii. Fotografický soubor nebo série.

Tvůrčí záměr: Vytvoření jednotné fotografické série, která bude vyprávět příběh mně osobně blízký nebo bude inspirovaná příběhem, který mě zaujal.

Způsob realizace: Analogová a digitální fotografie.

Cíl: Vytvoření uceleného souboru fotografií, které budou navzájem komunikovat mezi sebou, vložení příběhu do fotografií.

Předpokládaný charakter výstupu: Výstavní soubor s min. počtem 10 fotografií a min. velikostí A4 + portfolio dokumentující průběh práce.

Rozsah průvodní zprávy: min. 10 normostran

Rozsah teoretické části: **minimálně 10 normostran textu**
Rozsah praktické části: **vyplyne ze zpracování BP**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**

Seznam doporučené literatury:

STEACY, Will, ed. *Nepořízené fotografie: příběhy psané fotografy*. Zlín: Archa, 2015. Archaars. ISBN 978-80-87545-34-8.

JOST, François. *Realita – fikce: říše klamu*. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2.

BIRGUS, Vladimír a Jan MLČOCH. *Česká fotografie 20. století*. Praha: KANT, c2009. ISBN 978-80-7437-026-7.

Vedoucí bakalářské práce: **Prof. Mgr. Štěpán Grygar**
Katedra výtvarného umění

Datum zadání bakalářské práce: **31. května 2022**
Termín odevzdání bakalářské práce: **28. dubna 2023**

L.S.

MgA. Vojtěch Aubrecht v.r.
děkan

Mgr. Jindřich Lukavský, Ph.D. v.r.
vedoucí katedry

V Plzni dne 8. září 2022

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracovala samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2023

.....

podpis autora

Moc bych chtěla poděkovat Zemědělskému obchodnímu družstvu Mrákov, že mě nechalo nahlédnout do svého světa a každému, kdo mi pomáhal s výsledným výstupem nebo mi byl inspirací.

OBSAH:

- 1) MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE 9
- 2) TÉMA A DŮVOD VOLBY 10
- 3) CÍL PRÁCE 11
- 4) PROCES PŘÍPRAVY 12
- 5) PROCES TVORBY 13
- 6) POPIS DÍLA 14
- 7) TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA 15
- 8) PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR 16
- 9) SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ 17
- 10) RESUMÉ 18
- 11) SEZNAM PŘÍLOH 19
- 12) PŘÍLOHY 20

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE:

Už odmalička mi umění bylo velice blízké, a to hlavně díky mé rodině, která k němu má velice otevřený přístup. Můj otec pořádá umělecká sympózia u nás doma již několik let, což mi umožnilo se seznámit s několika zajímavými umělci, a vždy jsem věděla, že bych chtěla něco vytvářet i já sama.

Fotografie a film pro mě v životě hrály velkou roli. Můj otec všechno natáčel a fotografoval, a tak máme doma velké množství domácích videí a fotografií, které zachycují téměř celé mé dětství. Tyto vzpomínky pro mě jsou velice důležité a ráda se k nim vracím, hlavně v poslední době, kdy začínám zažívat různé ztráty a změny ve svém životě.

Dříve jsem dělávala vše možné, hrála na hudební nástroje, zpívala, malovala a zkoušela jsem zkrátka mnoho způsobů, jak se umělecky vyjádřit. Nikdy jsem to ale nedělala nějak na sílu nebo z důvodu, že bych se snažila proniknout do uměleckého světa svých rodičů, vycházelo to ze mě přirozeně a všechno z toho mě moc bavilo. Pamatuji si, že když jsem dostala svůj první fotoaparát, ani mě to tenkrát tolik nenadchlo. Postupem času jsem se ale focení začala věnovat více a nakonec to byla jediná činnost, u které jsem zůstala tak dlouhou dobu a která mě časem zcela pohltila.

Od počátku mě to nejvíce táhlo k dokumentární a reportážní fotografii, vždy mě bavilo sledovat a analyzovat běžné situace mezi lidmi, které vznikají neustále všude kolem nás. Vyčkávala jsem na vrcholný moment celé situace a kolikrát bylo velmi překvapující, jaký moment to zrovna byl nebo jakým směrem se tyto situace či rozhovory vyvinuly. Někdy ve třetím ročníku studia střední umělecké školy jsem se od dokumentu významně odklonila a začala jsem experimentovat spíše s uměleckou fotografií, přestalo mě bavit zachycovat svět, ve kterém žiji, a začala jsem vytvářet jiné světy pomocí různých filtrů, které jsem si kolikrát i vyráběla sama a přikládala je před objektiv, rozmazávání, dvojexpozic atp. Z těchto pokusů pak vznikla i má maturitní práce, kde jsem ilustrovala básně od Otokara Březina ze sbírky Nebezpečné sklizně.

Po střední škole jsem měla silný pocit, že se ve fotografii stále ještě hledám, a cítila jsem potřebu se nějakým způsobem usměrnit. Teď po dalších třech letech studia fotografie na vysoké škole již vím, že hledat se budu vždy, a pokud někdy přestanu či budu spokojená se svým dílem, něco bude dost pravděpodobně špatně.

Na Fakultě umění a designu Ladislava Sutnara jsem vytvořila několik prací, které se od sebe podle mého názoru poměrně odlišují. Tyto práce představují další etapu mého osobního hledání a jsem moc vděčná za všechny pozitivní ohlasy, které některé z nich sklidily, a za výstavy, na nichž jsem je měla možnost prezentovat.

Studium ateliéru Fotografie pod vedením Štěpána Grygara mi otevřelo další, jiné vnímání fotografie a umění celkově. Jestliže jsem šla na vysokou školu s tím, že se chci najít v nějakém fotografickém směru a naučit se vytvářet jednotné fotografické série a práce, byla jsem zpočátku ještě více zmatená a nějakou dobu jsem měla období, kdy jsem netvořila vůbec. Na fakultu jsem přišla v době, kdy mě bavilo fotografie hodně upravovat a vytvářet tak jiné světy, než je ten náš. Postupem času jsem se ale tyto „jiné světy“ naučila vidět v běžných věcech, které jsou součástí světa našeho, a krásu objevila spíše v jednoduchosti a detailech.

Nyní cítím, že v sobě mám velkou chuť vytvářet mnoho dalších projektů, které mi třeba už i delší dobu leží v hlavě. Uvědomuji si, že přijdou další období, kdy nebudu schopná tvořit třeba vůbec, nebo spousty dalších pokusů, které se nebudou nikomu dalšímu líbit. Chci ale zkoušet všechno, co mi bude přinášet nějakou radost a uspokojení, a už se nechci nechat příliš omezovat obavami z nějakého selhání nebo očekáváními – jak svými, tak ostatních. Ráda bych se také pokusila vystoupit ze svého dosavadního média fotografie nebo spojila fotografii s jinými formami umění, kterým jsem se v minulosti věnovala a které nějakým způsobem postupně vymizely z mého života.

2. TÉMA A DŮVOD VOLBY:

Téma bakalářské práce „Fotografie jako příběh“ jsem si zvolila, protože při výběru témat jsem si ještě stále nebyla stoprocentně jistá, čemu bych se chtěla ve své práci věnovat. Právě toto téma se mi jevilo velice otevřené – každá fotografie v sobě skrývá nějaký příběh, ať už se jedná třeba o rodinné fotografie, které jsem již zmiňovala, a nebo abstrakci.

Nad touto myšlenkou jsem se hodně pozastavila. Bylo by vůbec možné vytvořit umělecké dílo, které v sobě neskrývá příběh vůbec žádný nebo v divákovi neevokuje žádné představy a otázky, které by si mohl sám domýšlet? Myslím si, že to možné není, i kdyby se autor velice snažil. Máme v sobě přece jen tendence za vším vždy hledat něco více, a i když se bude zdát, že dílo vůbec o ničem nevypovídá, začneme si automaticky domýšlet příběh, jak to asi vzniklo a proč. Život bez příběhů by vlastně asi ani nemohl dobře existovat, protože právě ony nám umožňují porozumět sobě samým i ostatním lidem, sdílet s nimi své emoce a prožitky a najít v nich společné propojení. Bez uměleckých děl bychom nebyli schopni sdílet tyto příběhy a prožitky s ostatními a naše schopnost porozumět sobě i druhým by byla mnohem omezenější. Jako autoři nejsme stoprocentně schopni ovlivnit, co všechno může v divákovi naše dílo vyvolat, a mnohdy to může být úplně něco jiného, než jsme původně zamýšleli nebo co jsme si přáli, ale rozhodně je to dobrý způsob, jak ostatním přiblížit naše osobní vnímání světa nebo konkrétních věcí a jak v někom vzbudit emoce a představy, které chceme.

„Photography is the language that gives people the opportunity to see what you saw.“
- Sebastião Salgado¹

Nakonec jsem zvolila téma, které je mi blízké, a zároveň není. Od malička žiji kousek od Zemědělského družstva Mrákov, toto místo je dobře viditelné i z mého domova. Pamatuji si, že jako malá jsem se při procházkách s maminkou chodila dívat na krávy, které se pásly na louce, s tatínkem jsme se zase chodili dívat do stájí a hladit si krávy a býky, které se v těchto objektech nacházely. Z tohoto pohledu je to pro mě blízké téma, protože je to místo, které dobře znám, kolem kterého alespoň jednou týdně projedu a ke kterému se vážou mé dětské vzpomínky a pocit domova. Na straně druhé už od svých patnácti let žiji ve městě a můj svět je již od tohoto hodně vzdálený. Za svou rodinou jezdím pravidelně, ale žijeme úplně na samotě a s lidmi z vesnice nebo zemědělským družstvem žádné kontakty nemáme. Jen když se jdu projít do přírody, všímám si tohoto obřího komplexu, který se tam záhadně tyčí mezi stromy.

V době mého dětství bylo ZOD Mrákov v podstatně horším stavu a krávy měly horší podmínky pro život, než je tomu dnes. I přesto se mé vzpomínky týkají pouze toho hezkého a nepamatuji si jediný negativní pocit, který by to ve mně tenkrát vyvolalo. Od té doby se jejich prostor značně rozrostl, vybudovaly se nové stáje, obchody, které prodávají nejen masné a mléčné výrobky, které se v těchto prostorách vyrábějí, a vznikl opravdu veliký komplex budov, které se rozléhají i do sousedních vesnic a kde se dá sehnat vše možné. Stáje, které stojí na dohled od domova, se řadí mezi jedny z nejmodernějších v České republice. Jak jsem již psala, celý život toto místo vnímám, ale nikdy jsem se o něj nezajímala nijak významněji, protože zemědělství nikdy nebylo něčím, co by mě obvykle nějakým způsobem zajímalo. Stáje se časem úplně uzavřely pro veřejnost, takže i kdybych si přála se jít podívat na krávy, jako jsem chodívала dřívě, nejspíš bych se tam nedostala. Zdálo se mi tedy jako zajímavý nápad prozkoumat zblízka, co se tam děje, a také jsem byla zvědavá, jak to celé budu vnímat momentálně s již vyzářejším pohledem na svět, než když jsem tyto prostory navštěvovala jako dítě.

Také mi přišla zajímavá myšlenka, že na fotografiích se budou odehrávat nejméně tři různá vnímání této reality, takže propojím různé interpretace tohoto příběhu. Věřím, že lidé, kteří v ZOD pracují a vnímají to jako běžnou každodenní věc, mají úplně jiné dojmy než já, a kdyby měli oni popsat můj pobyt tam, byla by to úplně jiná verze než ta má. Samozřejmě i krávy, které jsou hlavním zdrojem veškeré zde probíhající živočišné výroby, zažívají nějaké emoce a vnímají to celé zase úplně jinak. Dalším pohledem, který mi přišel zajímavý, ale není bohužel v mé práci nijak patrný, je pohled žen z Ukrajiny, které musely kvůli válce opustit své domovy, kde vlastnily např. Vlastní kosmetický salon, a teď je jejich každodenní pracovní náplní dojení krav. V mém příběhu by se tedy měly objevovat minimálně tři interpretace a různá vnímání.

---

¹Photography Quotes From Master Photographer Sebastião Salgado. A Photography Blog - Inspirations, Tutorials, Tips, Interviews and Showcases - 121clicks.com [online]. Copyright © 121CLICKS.COM. ALL RIGHT RESERVED [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: <https://121clicks.com/inspirations/photography-quotes-photographer-sebastiao-salgado>

3. CÍL PRÁCE:

Chtěla jsem vytvořit dílo, které by se dalo interpretovat jako umělecký dokument, protože jsem zamýšlela propojit dokumentární fotografii s uměleckou a dát stejný důraz na zachycení objektivní skutečnosti jako na své emoce a prožitky. Ty nebyly příliš pozitivní, co se živočišné výroby a utrpení zvířat týče, ale zároveň byly i příjemné, protože to byl můj návrat do domova a dětství. Nechtěla jsem tedy, aby celkový pocit z mé práce byl negativní, protože ani já jsem se v těchto místech, ačkoli jsem je někdy vnímala jako koncentrační tábor pro krávy a zpočátku jsem prožívala poměrně těžké chvíle, necítila pouze špatně.

Později jsem prožívala i vtipné či příjemné situace, za které mohla hlavně krásná příroda kolem a místa, které znám odjakživa a poutá se k nim mnoho zážitků, pocitů a jsou pro mě silně propojená s mým domovem a rodinou. Nebo i někteří milí lidé, které jsem měla možnost poznat a promluvit si s nimi, třeba i o tom, jak svou práci vnímají oni, a v určitém směru jsem tak jejich pohled na věc byla schopna pochopit.

"Člověk vidí pouze to, na co se soustředí, a soustředí na to, co už má předem v mysli." - Alphonse Bertillon²

Jistým způsobem pro mě fotografování tohoto tématu bylo i částečně osvobozující a bylo to něco, co jsem momentálně potřebovala. Během posledních pár měsíců jsem si vyzkoušela různé práce a jednou z nich byla například práce za barem. Žila jsem tedy spíše nočním životem plným různých nových lidí. Cítila jsem se tím vším velmi vyčerpaná a zdálo se mi, že žiji nějakou zvrácenou etapu svého života, kterou musím vyvážit opačným extrémem. A tak jsem se rozhodla, že každodenní válení se v bahně mezi kravami bude pro mě správná volba.

Také jsem pocítila velkou potřebu vrátit se zpět – ke své rodině, do přírody, na vesnici mezi lidi, kteří smýšlí zcela rozdílným způsobem než lidé, mezi kterými jsem se poslední dobou pohybovala. Beru to tedy zároveň i jako mou osobní reakci na toto své životní období. Cílem mé práce bylo tedy vyjádřit tyto dva protipóly, zobrazit bolest, která je pro zdejší zvířata každodenní záležitostí, ale i propojení s těmi pozitivními věcmi, které s tím mám spojené.

Domluvila jsem se s předsedou družstva, že některé fotografie budou používat na svých webových stránkách, a měla jsem tedy povolení se volně pohybovat téměř po celém komplexu. V této práci budu nejspíše pokračovat i nadále, jelikož jsem za pár měsíců neměla šanci nafotit veškerou výrobu, která v ZOD Mrákov probíhá – např. Rostlinná výroba, která pro mě bude určitě příjemnější ke zpracování, probíhá až během jarních a letních měsíců. Do budoucna bych si přála, aby výstupem mé celkové práce byla mnohem obsáhlejší fotopublikace, která bude zobrazovat všechny činnosti, které na místě probíhají. Tento výstup tedy zůstává zatím otevřený, ale myslím, že se mi podařilo uzavřít alespoň kapitolu ze živočišné výroby.

---

²ANG, Tom. Fotografie: velké obrazové dějiny. Přeložil Kateřina ŠEBKOVÁ. Praha: Knižní klub, 2015. Universum (Knižní klub). ISBN 978-80-242-5018-2.

4. PROCES PŘÍPRAVY:

Nejtěžší věcí pro mě nejdříve bylo, aby mě tito lidé, kteří mě v podstatě vůbec neznají, přijali. Byla jsem pro ně studentkou z umělecké školy v Plzni se zaměřením na fotografii, což jim ani mnoho smyslu nedávalo, a dostávala jsem nejdříve velké množství posměšných narážek. Párkrát jsem zaslechla, že mi říkají dokonce „škodná“, takže jsem pochopila, že jsem pro tyto lidi nějakým způsobem vetřelec, který je při práci ruší s foťákem a který pak uveřejní fotografie, kde jsou zobrazováni bez svolení, určitě ohavným způsobem a na místech, kde to uvidí mnoho známých a příbuzných. Velkou zkouškou pro mě bylo naučit se tyto narážky vypouštět, nijak si je nebrat osobně a hledět si svého. Také jsem se snažila ke všem chovat velice mile a komunikovat s nimi, aby se cítili o něco příjemněji, protože na druhou stranu chápu i jejich postoj k dané situaci.

Můj proces přípravy tedy spočíval zejména v tom na jedné straně poznat tyto lidi a dostat se k nim o něco blíže, aby mě spíše přijali mezi sebe a méně mě vnímali jako něco negativního či narušujícího, na straně druhé naučit se si z toho nic nedělat, nebát se a snad být i trochu drzá. Zezačátku jsem byla vcelku stydlivá a moc jsem nevěděla, jak k tomu celému přistoupit, což jsem potom i silně cítila z fotografií, které s tímto pocitem vznikaly. To mě nutilo s tím něco udělat a překonat se. Nemyslím si, že bych se obecně bála focení lidí, mám s tím už přece jen pár zkušeností, tady jsem se ale chvílemi cítila opravdu zvláště a nedokázala jsem se s lidmi nijak ztotožnit, což bylo možná jádro celého problému. Myslím si, že tento pocit je lehce patrný i z některých výsledných fotografií, které na mě nepůsobí jako zachycení okamžiku, který jsem prožívala jako plnohodnotnou součást, ale spíše jako dokumentace něčeho, co se odehrávalo vzdáleně ode mě.

5. PROCES TVORBY:

Po dohodě s předsedou družstva mi byl přidělen jakýsi průvodce, který mě provedl všemi stájemi a seznámil zaměstnance s tím, že je budu nějakou dobu navštěvovat a fotografovat. Celkově tato domluva fungovala velice dobře a musím uznat, že vedení ZOD Mrákov se ke mně chovalo velice ochotně a vstřícně. Než jsem začala fotografovat, příliš jsem si neuvědomovala, co všechno to obnáší a že budu svědkem i velkého utrpení, které zvířata prožívají. Věděla jsem, že se tam tyto věci odehrávají, ale nedocházelo mi, že to bude mít takový dopad i na mě. Z nějakého důvodu jsem se domnívala, že když se na to budu koukat „přes objektiv“, zasáhne mě to méně.

První dny jsem se pohybovala mezi telaty, která jsou po porodu ihned oddělena od své matky a umístěna do boxu, kde čekají na převoz do jiných stájí a kde stráví část svého života, dokud také nebudou dost stará na dojení mléka a rození dalších telat. Moc dobře jsem věděla, že to takto funguje, ale překvapilo mě, jak moc mě to dokázalo psychicky sebrat, když jsem to najednou viděla naživo a pohybovala se mezi tím. I když jsem byla později mezi přáteli nebo doma, stále mi tyto obrazy běhaly před očima a cítila jsem v sobě silný pocit jakési prázdnoty, který ale později lehce odezněl, a musím přiznat, že jsem si na to nějakým způsobem i trochu zvykla.

Několik týdnů jsem tato místa navštěvovala téměř každý druhý den a snažila se zachytit nejvíce činností, co bylo možné. Bohužel v zimních měsících funguje pouze živočišná výroba, takže jsem se stále pohybovala pouze mezi stájemi, dojením, výrobou, poté mezi obchody a nakonec jsem navštívila jídelnu, kde každý všední den vaří obědy.

Postupem času jsem trochu odbourala stud, který jsem pociťovala při fotografování lidí, a také z nich jsem cítila, že už mě trochu znají a jsou více smířeni s tím, že jsem tam s nimi. Zнала jsem už většinu z nich jménem, věděla jsem, o čem se s nimi bavit, dokonce jsem pak už psala i konkrétně jim, že se zastavím, a celkově to začalo být celé o něco příjemnější. Stejně si ale myslím, že celou dobu jsem si držela určitý odstup, jak jsem již zmiňovala, jelikož se s těmito lidmi ničím moc neztotožňuji a nemám moc pochopení pro jejich práci. Byla jsem celou dobu jakýmsi divákem, který vstřebává to, co před sebou vidí, a přijímá to, ale rozhodně to nebylo nic, co by mi bylo blízké nebo pro co bych měla sto procentní pochopení.

Kapitola „Čas uvolnění“ představuje fotografie, na kterých se odehrává dojení. Právě to jsem vnímala jako nejšťastnější momenty, které krávy prožívaly. Bylo jim uleveno od těžkých vemen plných mléka, které občas působily opravdu k prasknutí, byly vypuštěny do většího prostoru, kde si mohly vesele poskakovat a běhat, prostorem navíc zněla píseň Macarena a celé to na mě působilo veselým dojmem, i když tomu tak být nemuselo.

Na konci mé publikace je několikastránkový černobílý soubor, který nenes žádný název. Funguje spíše samostatně, nepodařilo se mi jej zařadit do žádné kapitoly, ale zároveň by byla škoda jej úplně vypustit. Nejvíce času jsem nakonec strávila výběrem fotografií, kterých bylo opravdu velké množství a často se na nich opakovaly stejná místa a situace. Vybrat ty nejlepší fotografie, které budou vyprávět příběh, jaký jsem si přála, bylo opravdu těžké, ale doufám, že se mi to podařilo.

Na konci jsem se v celkovém objemu práce už hodně utápěla a velmi mi pomohly názory ostatních včetně vedoucího práce Štěpána Grygara. Mrzí mě, že jsem si na celkovou práci nedala více času a nedokázala si udržet odstup, který by mi pomohl se na celou práci podívat více objektivně.

Má fotopublikace popisuje celý příběh a zachycuje všechna místa a činnosti, u kterých jsem za těch pár měsíců byla přítomna. Některé fotografie vznikly i na analogový fotoaparát, ale bohužel se odlišují natolik, že jsem je do výsledného souboru nedokázala zařadit. Z tohoto důvodu je příkládám alespoň do příloh (viz. přílohy č. 5, 6, 7). Ve výstavním souboru se zaměřuji spíše na své emocionální prožitky a volím fotografie, které jsou méně popisné.

6. POPIS DÍLA:

Jedním z cílů při tvorbě mé bakalářské práce bylo představit proces živočišné výroby prostřednictvím fotografické dokumentace. Snažila jsem se zaznamenat všechny klíčové momenty a fáze, které tento proces zahrnuje. Výsledkem je publikace fotografií, která obsahuje 83 snímků a má celkem 85 stran. Formu publikace jsem zvolila záměrně, protože jsem věřila, že to je nejvhodnější způsob, jak nejlépe prezentovat zachycení skutečnosti a vyprávět celý příběh. Chtěla jsem, aby divák měl pocit, že je součástí celého procesu, a aby si mohl udělat svůj vlastní názor na to, jak probíhá živočišná výroba. Publikace mi také umožnila věnovat se detailněji některým fázím procesu, které by jinak nemusely být dostatečně popsány, a poskytla mi možnost použít větší množství fotografií.

V rámci mého výstavního souboru, který obsahuje 12 fotografií v rámech o velikosti 18 x 24 a 30 x 40, jsem se zaměřila na snímky, které podle mého názoru nejlépe vystihují můj osobní pohled na daná místa a subjekty.

Pomocí těchto fotografií jsem chtěla poukázat spíše na estetickou stránku a zachytit krásu, kterou jsem v těchto místech objevila. Tyto fotografie vyjadřují mé emoce a vytváří určitou atmosféru, která má svůj vlastní charakter a náladu.

7. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA:

Všechny fotografie, které byly vybrány do výsledného výstupu jsou pořízeny na digitální zrcadlový fotoaparát Nikon D800, objektivy NIKKOR - S 50 f/1,4 a NIKKOR 20-35mm f/2.8. Následná úprava probíhala v programu Adobe Lightroom, kde jsem pouze lehce upravovala fotografie tak, aby odpovídaly co nejvíce skutečnosti. Pro některé snímky jsem zvolila černobílou variantu, protože si myslím, že jim tato verze lépe vyhovuje. Co se týče přípravy k tisku a sazby fotografií do publikace, používala jsem programy Adobe Photoshop a Adobe Indesign.

Podobu publikace mi pomáhal vytvořit grafický designér Radim Prokop a konečné úpravy prováděla grafická designérka Dayana Grigoryan. Publikace o velikosti 235 mm x 185 mm obsahuje 85 stran a 83 fotografií, má měkkou lepenou vazbu V2 a obálku s klopou. Fotografie v knize jsou vytištěny na matný křídový papír (130g /m²).

Výstavní fotografie jsou prezentované v rámech o velikosti 18 x 24 a 30 x 40, vytištěné na matný křídový papír (300 g/m²).

8. PŘÍNOS DÍLA PRO DANÝ OBOR:

Nejsem si jistá, zda je v dnešní době možné ještě přispět něčím novým, jelikož se zdá, že vše již byl objeveno a všemu se už někdo někdy v minulosti věnoval. Přijde mi ale důležité, aby se o něčem takovém mluvilo a dostalo se to více mezi lidi.

Má práce poukazuje na vcelku důležité a aktuální téma, které by mohlo nějakým způsobem přispět k zvýšení povědomí o živočišné, masné výrobě a jejich důsledcích pro životní prostředí a zdraví zvířat.

Fotografie zobrazují hlavně podmínky, ve kterých zvířata žijí a které i přesto, že splňují důležité aspekty podle zákona o ochraně zvířat, nejsou moc etické. V mnoha případech jsou krávy chované v prostorech, které jsou pro ně příliš stísněné, mají omezený pohyb a jsou neustále podrobovány stresovým situacím, jako je sebrání mláďat samici ihned po porodu, neustálé umělé oplodňování, dojení, přeprava na pořážku a samotné usmrcení pistolí. Je na každém, jak toto téma vnímá a jak moc je pro něj důležité, ale myslím si, že by se nad tím každý měl minimálně pozastavit.

Tato práce může také pomoci zachytit zemědělské praktiky a způsoby života, které jsou zatím stále přítomny na našich venkovech a které se postupnou modernizací zemědělství nejspíše zcela vytratí.

„Pro výrobu kilogramu hovězího masa je dále potřeba 15 tisíc litrů vody — kilogram obilí oproti tomu vyjde asi jen na 450 litrů, rajčata na 241 litrů. Pro srovnání: denní spotřeba vody v české domácnosti činí přibližně 100 litrů.“⁴

„Pokud kráva nezemře vyčerpáním (tzv. „nepadne“), tak jakmile ji klesne produktivita pod danou mez, je poslána na jatka, kde bude ve zlomku své přirozené délky života popravena. Na jatkách někdy (omylem či z nedbalosti) končí také březí krávy a nejedna již porodila přímo v uličce smrti. Nejprve jí pracovníci jatek vrazí projektil do mozku nebo je do ní vpuštěn elektrický proud. Po tomto omráčení ji pověsí za nohy a podříznou krk. Průměrný věk dojnic se v průmyslu pohybuje kolem 5 let. V azylech pro hospodářská zvířata, kde o krávy nezištně pečují ochránci zvířat, se dožívají až 20 let.“⁵

---

³Konec masa!? » Sedmá generace. » Sedmá generace [online]. Copyright © 2018 [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://sedmagenerace.cz/konec-masa/?fbclid=IwAR24DRWVIZtR0fJK8OgT3nC_X7SWIDG9Ilg6tiHQhQDP3BLfKa92O64nmxg

⁴Bílé minus - Informační kampaň o fungování mléčného průmyslu. Bílé minus - Informační kampaň o fungování mléčného průmyslu [online]. Copyright © 2018 Bílé minus, Otevři oči z. s. [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://bileminus.cz/?fbclid=IwAR38bks5UCemgDC9dHZaLEhJOE5aMNHOM-g9P4qVrKjXsMgsyArBI_ScOxB8

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ:

KNIŽNÍ LITERATURA:

ANG, Tom. Fotografie: velké obrazové dějiny. Přeložil Kateřina ŠEBKOVÁ. Praha: Knižní klub, 2015. Univerzum (Knižní klub). ISBN 978-80-242-5018-2.

SONTAG, Susan a Pavel VANČÁT. O fotografii. Praha: Paseka, 2002. ISBN 80-7185-471-9.

JOST, François. Realita - fikce: říše klamu. V Praze: Akademie múzických umění, 2006. ISBN 80-7331-056-2.

STEACY, Will, ed. Nepořízené fotografie: příběhy psané fotografy. Zlín: Archa, 2015. Archaars. ISBN 978-80-87545-34-8.

BIRGUS, Vladimír, Jan MLČOCH a Olga MALÁ. Česká fotografie 20. století: průvodce. Praha: Umělecko-průmyslové muzeum, 2005. ISBN 80-86217-89-2.

INTERNETOVÉ ZDROJE:

ZOD Mrákov - Zemědělské obchodní družstvo Mrákov. ZOD Mrákov - Zemědělské obchodní družstvo Mrákov [online]. Dostupné z: <https://zodmrakov.cz/>

Konec masa!? » Sedmá generace. » Sedmá generace [online]. Copyright © 2018 [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://sedmagenerace.cz/konec-masa/?fbclid=IwAR24DRWVIZtR0fJK8OgT3nC_X7SWIDG9I-g6tiHQhqDP3BLfpKa92O64nmXg

Bílé minus - Informační kampaň o fungování mléčného průmyslu. Bílé minus - Informační kampaň o fungování mléčného průmyslu [online]. Copyright © 2018 Bílé minus, Otevři oči z. s. [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: https://bileminus.cz/?fbclid=IwAR38bks5UCemgDC9dHZaLEhJOE5aMNHOMg9P4qVrKjXsMgsyArBI_ScOxB8

Photography Quotes From Master Photographer Sebastião Salgado. A Photography Blog - Inspirations, Tutorials, Tips, Interviews and Showcases - 121clicks.com [online]. Copyright © 121CLICKS.COM. ALL RIGHT RESERVED [cit. 26.04.2023]. Dostupné z: <https://121clicks.com/inspirations/photography-quotes-photographer-sebastiao-salgado>

10. RESUME:

My bachelor thesis on the topic „Photography as a story“ focuses on animal and meat production carried out at the „Zemědělské obchodní družstvo Mrákov“ and describes most of the activities that shape this production. At the same time, the thesis also explores my relationship with the surrounding nature and how I connect these places with my childhood and home because it is located in a village where my family lives nearby.

The result is a publication of photographs, which includes 83 images and has a total of 85 pages. I deliberately chose the form of a publication because I believed it was the most suitable way to present the reality captured and tell the whole story.

Within my exhibition set, which includes 12 photographs in frames of size 18 x 24 and 30 x 40, I focused on images that, in my opinion, best represent my personal view of the places and my feelings. Through these photographs, I also wanted to highlight the aesthetic aspect and capture the beauty that I discovered in these places. These photographs express my emotions and create a certain atmosphere that has its own character and mood.

11. SEZNAM PŘÍLOH:

příloha č. 1
proces tvorby

příloha č. 2
proces tvorby

příloha č. 3
proces tvorby

příloha č. 4
nepoužitá fotografie

příloha č. 5
nepoužitá fotografie

příloha č. 6
nepoužitá fotografie

příloha č. 7
nepoužitá fotografie

příloha č. 8
nepoužitá fotografie

příloha č. 9
nepoužitá fotografie

příloha č. 10
nepoužitá fotografie

příloha č. 11
nepoužitá fotografie

příloha č. 12
nepoužitá fotografie

příloha č. 13
nepoužitá fotografie

příloha č. 14
nepoužitá fotografie

příloha č. 15
nepoužitá fotografie

příloha č. 16
nepoužitá fotografie

příloha č. 17
nepoužitá fotografie

Příloha č. 1:
Proces tvorby

Foto: Gabriela Homolová

Příloha č. 2:
Proces tvorby

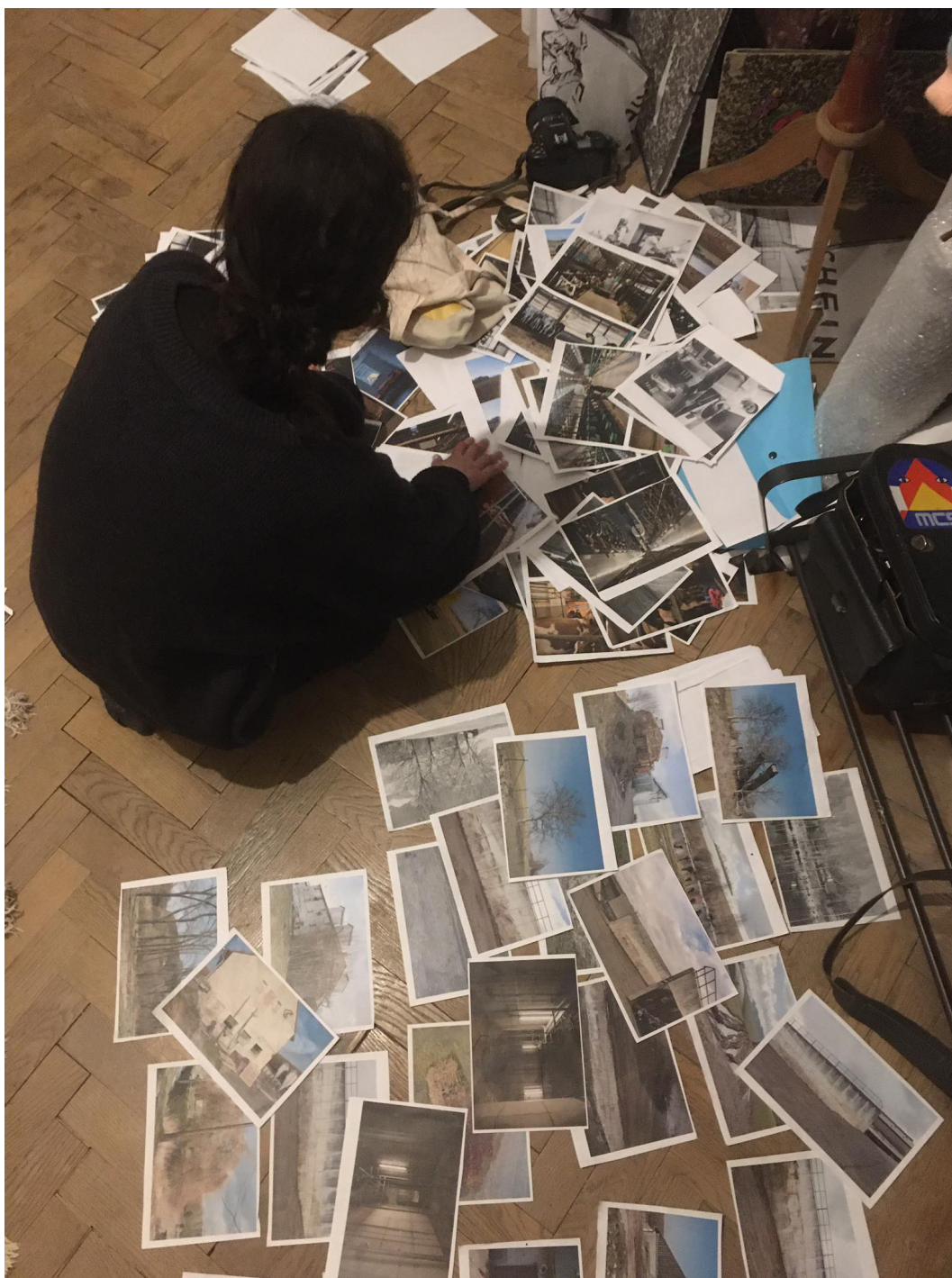

Foto: Gabriela Homolová

Příloha č. 3
Proces tvorby

Foto: vlastní

Příloha č. 4
Proces tvorby

Foto: vlastní

Příloha č. 5
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 6
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 7
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 7
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 8
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 7
Nepoužitá fotografie

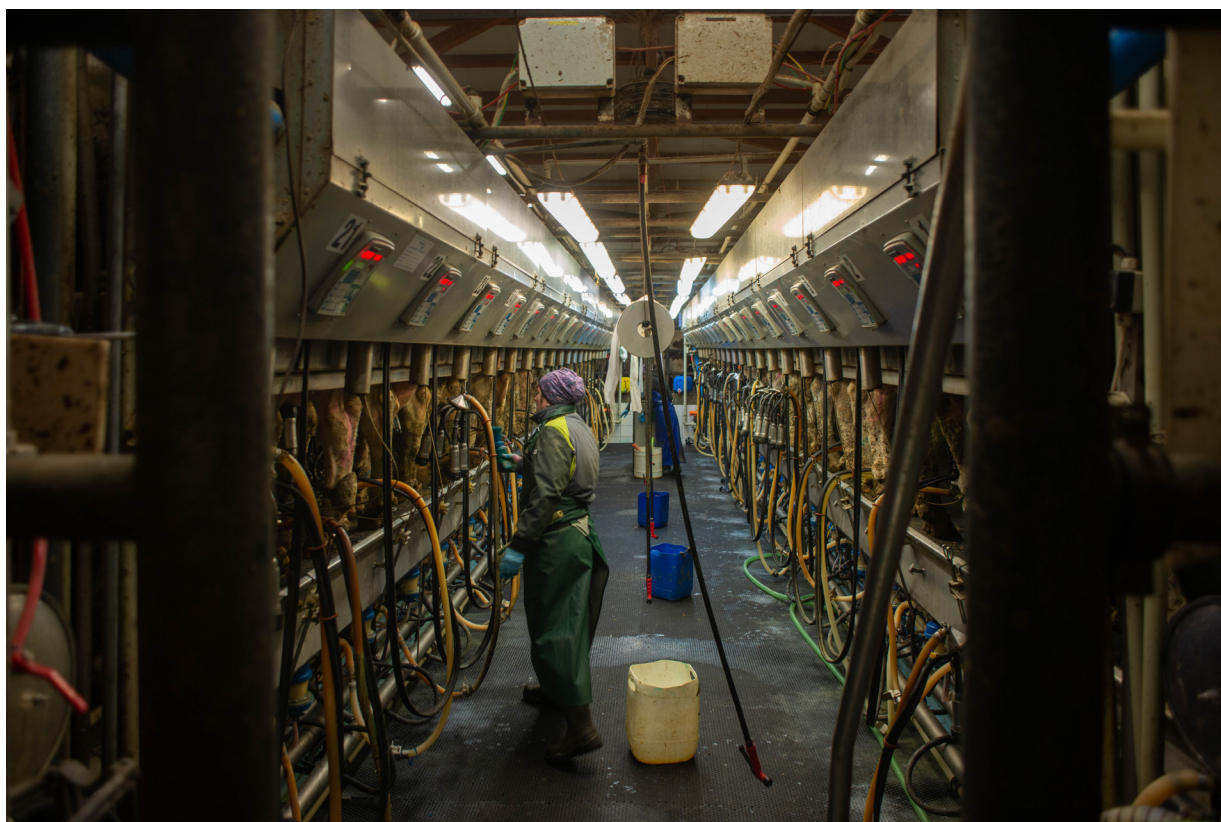

Foto: vlastní

Příloha č. 8
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 9
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 10
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 9
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 9
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 9
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní

Příloha č. 9:
Nepoužitá fotografie

Foto: vlastní